

วิจัย                    แก้ปัญหาการออกเสียงระบบสัทอักษรจีน ระดับชั้น ปวช. 1-2 วิทยาลัยเทคนิคบ้านค่าย ปี  
การศึกษา 2568

ผู้ศึกษาค้นคว้า    นายณัฏพล วงษ์คำ

รายวิชา            ภาษาจีนเพื่อการสื่อสารในชีวิตประจำวัน

ปีการศึกษา        1/2568

### บทคัดย่อ

การวิจัยในชั้นเรียนครั้งนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อแก้ปัญหาการออกเสียงระบบสัทอักษรภาษาจีน (พินอิน) ของนักเรียนระดับชั้นประกาศนียบัตรวิชาชีพ (ปวช.) ปีที่ 1-2 วิทยาลัยเทคนิคบ้านค่าย ปีการศึกษา 2568 โดยมุ่งเน้นให้นักเรียนสามารถออกเสียงพยัญชนะ สระ และวรรณยุกต์ภาษาจีนได้อย่างถูกต้องชัดเจน การวิจัยใช้รูปแบบการวิจัยเชิงปฏิบัติการในชั้นเรียน (Classroom Action Research) ดำเนินการเป็น 2 รอบ แต่ละรอบประกอบด้วยขั้นตอนการวางแผน การปฏิบัติ การสังเกต และการสะท้อนผล กลุ่มตัวอย่างเป็นนักเรียนระดับชั้น ปวช. 1 และ ปวช. 2 รวมจำนวน 389 คน ซึ่งได้มาจากการเลือกแบบเจาะจง (Purposive Sampling) เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย ได้แก่ แบบทดสอบการออกเสียง แบบสังเกตพฤติกรรมการออกเสียง และแบบสอบถามความพึงพอใจของนักเรียนต่อกิจกรรมการเรียนรู้ สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล ได้แก่ ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และการเปรียบเทียบคะแนนก่อนเรียนและหลังเรียน

ผลการวิจัยพบว่า หลังการจัดกิจกรรมการเรียนรู้โดยใช้เทคนิคการฝึกออกเสียงร่วมกับการใช้สื่อประกอบ เช่น คลิปเสียงเจ้าของภาษา เกมการออกเสียง และการฝึกซ้ำอย่างมีระบบ นักเรียนมีผลสัมฤทธิ์ทางการออกเสียงระบบสัทอักษรจีนสูงกว่าก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ นอกจากนี้ นักเรียนส่วนใหญ่มีความพึงพอใจต่อการจัดกิจกรรมในระดับมาก เนื่องจากช่วยให้เข้าใจง่าย สนุก และกล้าแสดงออกมากขึ้น สรุปได้ว่า การจัดกิจกรรมการเรียนรู้ที่เน้นการฝึกออกเสียงอย่างเป็นขั้นตอนและหลากหลายสื่อ สามารถแก้ปัญหาการออกเสียงระบบสัทอักษรจีนของนักเรียนระดับ ปวช. 1-2 ได้อย่างมีประสิทธิภาพ

**คำสำคัญ:** การออกเสียง, ระบบสัทอักษรจีน, พินอิน, การวิจัยในชั้นเรียน, นักเรียนระดับ ปวช.



## รายงานการวิจัย

วิจัยในชั้นเรียน เรื่อง แก้ปัญหาการออกเสียงระบบสัทอักษรจีน ระดับชั้น ปวช 1-2  
วิทยาลัยเทคนิคบ้านค่าย ปีการศึกษา 2568

จัดทำโดย

นายณัชพล วงษ์คำ

ตำแหน่ง ครูอัตราจ้าง แผนกสามัญสัมพันธ์

กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศ รายวิชาภาษาจีน

วิทยาลัยเทคนิคบ้านค่าย

สำนักงานคณะกรรมการการอาชีวศึกษา กระทรวงศึกษาธิการ

# บทที่ 1

## บทนำ

### ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหา

ภาษาจีนกลางเป็นภาษาที่มีความสำคัญอย่างยิ่งในโลกปัจจุบัน ทั้งในด้านการศึกษา การค้า และการสื่อสารระหว่างประเทศ การเรียนรู้ภาษาจีนในระดับอาชีวศึกษาได้รับความนิยมเพิ่มขึ้นอย่างต่อเนื่อง เนื่องจากเป็นทักษะที่ช่วยเพิ่มโอกาสทางอาชีพและการประกอบธุรกิจ อย่างไรก็ตาม การเรียนรู้ภาษาจีนมีความท้าทายหลายประการ โดยเฉพาะ การออกเสียงตามระบบสัทอักษร (พินอิน, 拼音) ซึ่งถือเป็นพื้นฐานสำคัญของการเรียนภาษาจีน

นักเรียนระดับชั้นประกาศนียบัตรวิชาชีพ (ปวช.1) ของวิทยาลัยเทคนิคบ้านค่าย ปีการศึกษา 2568 พบว่ามีปัญหาในการออกเสียงสัทอักษรจีนหลายด้าน เช่น

- การแยกแยะเสียงพยัญชนะต้นที่ใกล้เคียงกัน เช่น zh, ch, sh กับ z, c, s
- การอ่านสระ ผิดพลาด โดยเฉพาะเสียง ü ซึ่งไม่คุ้นเคยกับภาษาไทย
- การออกเสียงวรรณยุกต์ ไม่ถูกต้อง หรือไม่สามารถแปลงเสียงได้ชัดเจน
- การเชื่อมเสียง ทำให้การออกเสียงในประโยคไม่ราบรื่น

ปัญหาดังกล่าวส่งผลให้ผู้เรียนประสบความยากลำบากในการสื่อสารเบื้องต้น ไม่สามารถออกเสียงได้ถูกต้อง ทำให้ความมั่นใจในการเรียนภาษาจีนลดลง อีกทั้งยังเป็นอุปสรรคต่อการเรียนรู้คำศัพท์ การอ่านออกเสียง ข้อความ และการสื่อสารกับเจ้าของภาษา

ดังนั้น การแก้ปัญหการออกเสียงระบบสัทอักษรจีนจึงเป็นเรื่องจำเป็น โดยการพัฒนาวัตกรรมการสอนหรือกิจกรรมที่เหมาะสม เช่น การใช้สื่อสัททัศน์ โปรแกรมฝึกออกเสียง แอปพลิเคชันช่วยฝึกพินอิน เกมการเรียนรู้ หรือกิจกรรมกลุ่มย่อย จะช่วยให้นักเรียนสามารถพัฒนาทักษะการออกเสียงได้ถูกต้องและมั่นใจมากขึ้น

การวิจัยครั้งนี้จึงมีความสำคัญในการหาวิธีการจัดการเรียนรู้ที่ช่วย แก้ปัญหการออกเสียงระบบสัทอักษรจีน ของนักเรียนระดับ ปวช.1 วิทยาลัยเทคนิคบ้านค่าย ซึ่งผลการวิจัยที่ได้จะช่วยยกระดับคุณภาพผู้เรียนให้มีทักษะการสื่อสารภาษาจีนที่ถูกต้อง มีความมั่นใจ และสามารถนำไปประยุกต์ใช้ในชีวิตจริงและการทำงานในอนาคต

## วัตถุประสงค์การวิจัย

- 1) เพื่อศึกษาผลของการจัดกิจกรรมการเรียนรู้แบบมีส่วนร่วมต่อการอ่านพินอินของนักเรียน
- 2) เพื่อเปรียบเทียบความสามารถในการอ่านพินอินของนักเรียนก่อนและหลังเข้าร่วมกิจกรรม
- 3) เพื่อศึกษาความพึงพอใจของนักเรียนต่อกิจกรรมการเรียนรู้

## ขอบเขตการวิจัย

**1.1 กลุ่มตัวอย่างนักเรียนระดับ ปวช 1 - 2** จำนวน 389 คน วิทยาลัยเทคนิคบ้านค่าย ตำบลหนองละลอก ตำบลบ้านค่าย จังหวัดระยอง ภาคการศึกษาที่ 1 ปีการศึกษา 2568

### 1.2 ตัวแปรที่ศึกษา

- ตัวแปรต้น คือ ตารางเทียบพยัญชนะไทย – พินอิน
- ตัวแปรตาม คือ ทักษะการอ่านพินอิน

### 1.3 เนื้อหาที่ใช้ในการทดลอง ตารางเทียบพยัญชนะ สระ วรรณยุกต์ ของพินอิน กับภาษาไทย

เนื่องจากการอ่านพินอิน มีความสำคัญในการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ภาษาจีน หากสามารถอ่านพินอินได้ จะส่งผลให้นักเรียนสามารถแปลความหมายของคำศัพท์นั้นๆได้ รวมไปถึงเป็นการเพิ่มพูนทักษะการพูดและการอ่าน ตามที่กำหนดไว้ในหลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551

### 1.4 ระยะเวลาในการวิจัย

เดือนกรกฎาคม – กันยายน ปีการศึกษา 2568 โดยใช้ระยะเวลาในการศึกษาทั้งหมด 12 สัปดาห์

### 1.5 เนื้อหาที่ใช้ในการวิจัย

การผสมคำโดยใช้ พยัญชนะ สระ และวรรณยุกต์ ในระบบพินอิน

### 1.6 สมมติฐานงานวิจัย

- 1.6.1 นักเรียนมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนหลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียน
- 1.6.2 นักเรียนมีผลการทดสอบที่เป็นไปตามเกณฑ์

## 1.7 นิยามคำศัพท์เฉพาะ

1.7.1 แบบฝึกทักษะการอ่านพินอิน หมายถึง แบบฝึกที่ผู้วิจัยค้นคว้าจาก

อินเทอร์เน็ตและเอกสารต่าง ๆ เพื่อนำมาออกแบบฝึกการอ่านพินอิน

1.7.2 ความสามารถในการอ่านออกเสียง หมายถึง ทักษะในการอ่านออกเสียงพิน

อินได้อย่างชัดเจนถูกต้อง โดยอาศัยแบบฝึกการอ่านออกเสียงแต่ละตัวอักษร การผันวรรณยุกต์ การผสมคำ ให้ถูกต้องตามหลักการออกเสียง และประโยคสั้นๆ ซึ่งสามารถวัดได้โดยการออกเสียงของนักเรียนเป็นรายชั่วโมงเรียน

1.7.3 ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน หมายถึง ความรู้ความสามารถทางการเรียนวิชา

ภาษาจีนเรื่องการออกเสียงพินอิน โดยเปรียบเทียบคะแนนก่อนเรียนและหลังเรียนจาก

แบบทดสอบเรื่องการอ่านพินอิน

## 1.8 ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ

- นักเรียนมีความสามารถในการอ่านพินอินถูกต้องและมั่นใจมากขึ้น
- ครูผู้สอนมีวิธีการจัดการเรียนรู้ที่มีประสิทธิภาพและแก้ปัญหาได้จริง
- ใช้เป็นแนวทางการพัฒนาการเรียนการสอนภาษาจีนในระดับอาชีวศึกษา

## แผนดำเนินงานวิจัย

| ระยะเวลา            | กิจกรรม                         |
|---------------------|---------------------------------|
| เดือนที่ 01/07/2568 | ศึกษาและเก็บข้อมูลกลุ่มตัวอย่าง |
| เดือนที่ 07/07/2568 | ดำเนินการทดลองสอนและเก็บข้อมูล  |
| เดือนที่ 01/08/2568 | วิเคราะห์ข้อมูล                 |
| เดือนที่ 12/09/2568 | สรุปผลและเขียนรายงานวิจัย       |

## บทที่ 2

### เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

ในการวิจัย เรื่อง ศึกษาผลการใช้ตารางเทียบพญัญชนะไทย - พินอินของนักเรียนระดับ ปวช 1 วิทยาลัยเทคนิคบ้านค่าย ตำบลหนองละลอก อำเภอบ้านค่าย จังหวัดระยอง ภาคปีการศึกษาที่ 1 ปีการศึกษา 2568 โดยใช้ตารางเทียบพญัญชนะไทย - พินอินที่ผู้ศึกษาจัดทำขึ้น ผู้ศึกษาได้ศึกษาค้นคว้าเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องตามลำดับดังนี้

#### 2.1 แบบฝึกเสริมทักษะ

- 2.1.1 ความหมายของแบบฝึกเสริมทักษะ
- 2.1.2 ความสำคัญของแบบฝึกเสริมทักษะ
- 2.1.3 ประโยชน์ของแบบฝึกเสริมทักษะ
- 2.1.4 หลักการสร้างแบบฝึกเสริมทักษะที่ดี
- 2.1.5 ลักษณะของแบบฝึกเสริมทักษะที่ดี

#### 2.2 ทฤษฎีที่เกี่ยวข้อง

- 2.2.1 การเรียนรู้ตามทฤษฎีของไทเลอร์ (Tylor)
- 2.2.2 หลักจิตวิทยาที่นำมาใช้ในการสร้างแบบฝึกเสริมทักษะ

#### 2.3 การอ่าน

- 2.3.1 ความหมายของการอ่าน
- 2.3.2 ความสำคัญของการอ่าน
- 2.3.3 จุดมุ่งหมายของการอ่าน
- 2.3.4 ประโยชน์ของการอ่าน

#### 2.4 ระบบพินอิน

- 2.4.1 ความหมายของระบบพินอิน
- 2.4.2 ความสำคัญของระบบพินอิน

## 2.4.3 ระบบเสียงในภาษาจีน

### 2.1.1 ความหมายของแบบฝึกเสริมทักษะ

ถวัลย์ มาศจรัส (2546) ให้ความหมายว่า แบบฝึกหัดแบบฝึกเสริมทักษะ หมายถึง กิจกรรมพัฒนาทักษะการเรียนรู้ที่ให้ผู้เรียนเกิดการเรียนรู้ได้อย่างเหมาะสม มีความหลากหลาย และปริมาณเพียงพอที่สามารถตรวจสอบพัฒนาทักษะกระบวนการคิด กระบวนการเรียนรู้ สามารถนำผู้เรียนสู่การสรุปความคิดรวบยอดและหลักการสำคัญของสาระการเรียนรู้ รวมทั้งทำให้ผู้เรียนสามารถตรวจสอบความเข้าใจในบทเรียนได้ด้วยตนเองได้

แบบฝึกเสริมทักษะทักษะ หมายถึง ชุดเสริมการเรียนรู้ ที่ครูสร้างขึ้นเพื่อฝึกให้ ผู้เรียนได้เรียนรู้ ทบทวนเนื้อหาที่เรียนเพื่อสร้างความรู้ความเข้าใจในเนื้อหาบทเรียน ที่ได้เรียนรู้ มาแล้ว ซึ่งเป็นการฝึกทักษะและเสริมความชำนาญและฝึกกระบวนการคิดมากขึ้น

แบบฝึกเสริมทักษะทักษะ หมายถึง แบบเรียนเสริมที่ครูสร้างขึ้นเพื่อฝึกให้ นักเรียนได้เรียนรู้ และทบทวนเนื้อหาเพื่อสร้างความรู้ความเข้าใจ และเกิดทักษะการเรียนรู้ที่ เหมาะสม สามารถนำผู้เรียนไปสู่หลักการสำคัญของสาระการเรียนรู้ รวมทั้งให้ผู้เรียนเกิดความ เข้าใจในบทเรียนได้ด้วยตนเอง แบบฝึกหัดเป็นเพียงเครื่องมือ ความขยันและความตั้งใจเท่านั้นที่ จะเป็นปัจจัยสำคัญผลักดันให้ประสบความสำเร็จ

### 2.1.2 ความสำคัญของแบบฝึกเสริมทักษะ

อดุลย์ บุญปลื้ม (2539) ได้กล่าวถึงความสำคัญและประโยชน์ของแบบฝึกไว้ว่า

แบบฝึกช่วยให้ผู้เรียนเข้าใจบทเรียนดีขึ้น ช่วยให้การเรียนรู้เกิดความสุขสนุกสนานคงทน ผู้เรียน

สามารถรู้ข้อบกพร่องและความก้าวหน้าของตนเอง สามารถนำแบบฝึกหัดมาทบทวนเนื้อหาเดิม

ด้วยตนเองหลังจากที่ได้เรียนมาแล้ว นอกจากนี้ยังช่วยประหยัดเวลาในการสอนของครูอีกด้วย

แบบฝึกเสริมทักษะ เป็นแบบฝึกที่ช่วยเสริมสร้างความรู้ความเข้าใจในเนื้อหา ให้กับผู้เรียน ช่วยให้ผู้เรียนรู้ถึงข้อบกพร่องและสามารถพัฒนาตนเองได้เป็นอย่างดี นอกจากนี้ แบบฝึกเสริมทักษะยังเปรียบเสมือนผู้ช่วยที่สำคัญของครูในด้านการประหยัดเวลาในการสอนของครูเป็นสื่อการเรียนรู้ชนิดหนึ่งที่มีประสิทธิภาพและเห็นผลการพัฒนาตนเองที่ค่อนข้างชัดเจน

### 2.1.3 ลักษณะของแบบฝึกเสริมทักษะที่ดี

การสร้างแบบฝึกเสริมทักษะให้มีประสิทธิภาพต้องมีหลักในการสร้างที่สอดคล้องกับลักษณะที่ดีของแบบฝึกเสริมทักษะด้วย ซึ่งมีผู้รู้ได้เสนอแนะไว้ดังนี้ กุศยา แสงเดช (2545) กำหนดลักษณะของแบบฝึกที่ดีไว้ดังนี้

- (1) เกี่ยวข้องกับเรื่องที่เรียนมาแล้ว
- (2) เหมาะสมกับระดับชั้นและวัยของผู้เรียน
- (3) มีคำชี้แจงสั้น ๆ เพื่อให้เข้าใจง่าย
- (4) ใช้เวลาที่เหมาะสม

ทศพรณ์ ดีไชยา (2551) แบบฝึกเสริมทักษะที่ดีครูผู้สร้างจะต้องยึดหลักจิตวิทยา ใช้สำนวนภาษาที่ง่ายเหมาะสมกับวัย ความสามารถของผู้เรียน มีกิจกรรมหลากหลายมี ค าสั่ง ค าวอธิบาย และคำแนะนำการใช้แบบฝึกเสริมทักษะที่ชัดเจนเข้าใจง่าย ใช้เวลาในการฝึกไม่นานและที่สำคัญมีความหมายต่อชีวิต เพื่อนำไปใช้ในชีวิตประจำวันได้

#### 2.1.4 ประโยชน์ของแบบฝึกเสริมทักษะ

เพ็ตตี(Petty, 1963, pp. 469 - 472 อ้างถึงใน พนมวัน วรดลย์, 2542, หน้า 38 - 39) ได้กล่าวถึงประโยชน์ของแบบฝึก ดังนี้

- (1) เป็นส่วนเพิ่มหรือเสริมหนังสือเรียนในการเรียนทักษะ เป็นอุปกรณ์การสอนที่ช่วยลดภาระของครูได้มาก เพราะแบบฝึกเป็นสิ่งที่จัดทำขึ้นอย่างเป็นระบบระเบียบ
- (2) ช่วยเสริมทักษะทางการใช้ภาษาแบบฝึกเป็นเครื่องมือที่ช่วยให้เด็กฝึกทักษะการใช้ภาษาได้ดี แต่ต้องอาศัยการส่งเสริมและเอาใจใส่จากครูผู้สอนด้วย
- (3) ช่วยในเรื่องความแตกต่างระหว่างบุคคลเนื่องจากเด็กมีความสามารถ ทางภาษาแตกต่างกัน การให้เด็กทำแบบฝึกที่เหมาะสมกับความสามารถจะช่วยให้เด็กประสบความสำเร็จในด้านจิตใจมากขึ้น
- (4) แบบฝึกช่วยเสริมให้ทักษะทางภาษาคงทนโดยกระทำ ดังนี้
  - (4.1) ฝึกทันทีหลังจากที่เด็กได้เรียนรู้เรื่องนั้น ๆ
  - (4.2) ฝึกซ้ำหลาย ๆ ครั้ง
  - (4.3) เน้นเฉพาะเรื่องที่ต้องฝึก
- (5) แบบฝึกที่ใช้เป็นเครื่องมือวัดผลการเรียนรู้หลังจากบทเรียนในแต่ละครั้ง

#### 2.1.5 แบบฝึกเพื่อให้นักเรียนอ่านออกเขียนได้

อ.สาลี รักสุทธี (2555) ได้แสดงความคิดเห็นไว้ว่า การสอนให้นักเรียนสามารถเขียนคล่อง เขียนเร็ว อ่านคล่อง และอ่านเร็ว นั้น ไม่ใช่เป็นเป็นเรื่องง่าย ฉะนั้นครูต้องหาสื่อมาใช้อย่างหลากหลาย ให้นักเรียนได้ฝึกอย่างต่อเนื่อง และใช้วิธีส่งเสริมการอ่านและเขียนเข้าไปช่วยแล้ว นักเรียนและผู้ปกครองยังมีส่วนสำคัญด้วย โดยการสอนให้อ่านคล่อง อ่านเร็ว เขียนคล่อง เขียนเร็วก็คือการสอนให้นักเรียนอ่านเป็น และเขียนเป็น และการเขียนระดับนี้จะต้องใช้ทักษะการคิดเข้าไปใช้ด้วย ครูจึงต้องฝึกให้นักเรียนได้คิดก่อน แล้วเขียนความคิดออกมาให้คนอื่นรู้ เช่น ถ้าครูชูภาพใดภาพหนึ่งให้นักเรียน

ดู นักเรียนมีความคิด มีความรู้สึกต่อภาพนั้นอย่างไร แล้วเขียนความคิดออกมาให้คนอื่นรู้ จึงจะสามารถได้อ่านนักเรียนเขียนเป็น ถ้านักเรียนเขียนอย่างนั้นได้ ถือว่าประสบความสำเร็จในการเรียนภาษาไทยอยู่ในระดับสูงสุดของการเรียนในระดับชั้นนั้น

จากบทความดังกล่าวข้างต้น พบว่าการใช้แบบฝึกเสริมทักษะในการแก้ปัญหาต่างๆ ที่เป็นอุปสรรคในการเรียนการสอนนั้น สามารถช่วยได้ในระดับหนึ่ง จากการฝึกฝนและฝึกการคิดการแก้ปัญหาด้วยตนเอง ทั้งนี้ต้องอาศัยการสนับสนุนจากหลายปัจจัย อย่างเช่น สื่อการสอนที่น่าสนใจ กิจกรรมการเรียนรู้ที่น่าเบื่อหน่ายและไม่ได้มีเพียงในตำรา เพื่อเป็นการดึงดูดและชักจูงผู้เรียนเข้าสู่การเรียนการสอนและการใช้แบบฝึกเสริมทักษะตามลำดับ

## 2.2 ทฤษฎีที่เกี่ยวข้อง

### 2.2.1 การเรียนรู้ตามทฤษฎีของไทเลอร์ (Tylor)

ไทเลอร์กล่าวว่า ประสบการณ์การเรียนรู้เป็นแบบแผนของปฏิสัมพันธ์ (interaction) ระหว่างผู้เรียนกับสถานการณ์ที่แวดล้อม ดังนั้นไทเลอร์จึงให้ความสำคัญกับ

- ความต่อเนื่อง (continuity) หมายถึงในวิชาทักษะ ต้องเปิดโอกาสให้มีการฝึกทักษะในกิจกรรมและประสบการณ์บ่อยๆ และต่อเนื่องกัน

- การจัดช่วงลำดับ (sequence) หมายถึงหรือการจัดสิ่งที่มีความง่ายไปสู่สิ่งที่มีความยาก ดังนั้น การจัดกิจกรรมและประสบการณ์ให้มีการเรียงลำดับก่อนหลังเพื่อให้ได้เรียนเนื้อหาที่ลึกซึ้งยิ่งขึ้น

- บูรณาการ (integration) หมายถึง การจัดประสบการณ์จึงควรเป็นในลักษณะที่ช่วยให้ผู้เรียนได้เพิ่มพูนความคิดเห็นและได้แสดงพฤติกรรมที่สอดคล้องกัน เนื้อหาที่เรียนเป็นการเพิ่มความสามารถทั้งหมดของผู้เรียนที่จะได้ใช้ประสบการณ์ได้ในสถานการณ์ต่างๆ กัน

จากทฤษฎีที่กล่าวข้างต้นเห็นว่า ทฤษฎีการเรียนรู้ของไทเลอร์สามารถนำไปเป็นแนวทาง

ในการประยุกต์ใช้กับการเรียนการสอนในหัวข้อวิจัยที่มีชื่อว่า “ การศึกษาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน

โดยใช้แบบฝึกเสริมทักษะ เรื่อง การอ่านพินอิน ” ได้ดังต่อไปนี้

1. ความต่อเนื่อง ผู้วิจัยจะนำมาปรับใช้กับการเรียนรู้ของผู้เรียน ซึ่งผู้เรียนจะต้องได้รับการเรียนรู้การฝึกฝนจากการใช้แบบฝึกเสริมทักษะการอ่านเนื่องจากการที่ผู้เรียนได้ลงมือปฏิบัติ

จริง ฝึกอ่านด้วยตนเองจริงๆ ซึ่งจะทำให้ผู้เรียนได้จดจำและนำไปใช้ในการเรียนรู้ลำดับขั้นต่อไปได้อย่างต่อเนื่อง

2. การจัดช่วงลำดับเป็นการจัดกิจกรรมการเรียนรู้จากสิ่งที่ยากไปหาสิ่งที่ง่าย หรือสิ่งที่ใกล้เคียงไปหาสิ่งที่อยู่ไกลตัวโดยผู้วิจัยได้จัดลำดับความยากง่ายของพินอินสระผสม โดยเริ่มจากพยัญชนะตัวแรก สระตัวแรก สุดท้ายนำมาประสมกับวรรณยุกต์ เพื่อง่ายต่อการ

จัดลำดับก่อนหลังและง่ายต่อการจดจำ

3. การบูรณาการความรู้ต่างๆ ที่ผู้เรียนได้เรียนมา ซึ่งผู้เรียนจะต้องได้รับประสบการณ์จากการเรียนรู้มาพอสมควร และสามารถนำมาประยุกต์ใช้ในสาขาวิชาอื่นๆ หรือประยุกต์ใช้ในชีวิตประจำวันได้ อย่างเช่น การใช้หลักการอ่านออกเสียงตามโทนสูงต่ำเหมือนเสียงดนตรีซึ่งสามารถประยุกต์นำดนตรีมาฝึกไล่เสียงวรรณยุกต์ได้ เพื่อให้นักเรียนไม่เบื่อหน่ายกับหลักการอ่านพินอินแบบเดิม ๆ

### 2.2.2 หลักจิตวิทยาที่

นำมาใช้ในการสร้างแบบฝึกเสริมทักษะ

การสร้าง

แบบฝึกเสริมทักษะให้มีประสิทธิภาพ สำหรับนำไปใช้กับนักเรียนนั้น ต้องอาศัยหลักจิตวิทยาในการเรียนรู้และทฤษฎีที่ถือว่าเป็นแนวความคิดพื้นฐานของการสร้างแบบฝึกเสริมทักษะเข้าช่วย เพื่อให้สอดคล้องกับความสนใจและความสามารถของนักเรียนแนวทางการสร้างแบบฝึกหัดที่ดี ควรคำนึงกฎดังต่อไปนี้

1. กฎความใกล้ชิด หมายถึง ควรใช้สิ่งเร้าและการตอบสนองเกิดขึ้นในเวลาใกล้เคียงกัน จะสร้างความพอใจให้แก่ผู้เรียน

2. กฎการฝึกหัด คือ การให้ผู้เรียนได้ทำซ้ำ ๆ กัน เพื่อช่วยสร้างความรู้ความเข้าใจที่แม่นยำ

3. กฎแห่งผล คือ การที่ผู้เรียนได้ทราบผลการทํางานของตนด้วยการเฉลยคำตอบจะช่วยให้ผู้เรียนทราบข้อบกพร่องและสร้างความพอใจ

4. กฎการจูงใจ การจัดแบบฝึกหัดควรเรียงลำดับจากแบบฝึกง่ายๆ สั้นๆ ไปสู่เรื่องยากและยาวขึ้นและควรมีภาพประกอบ

### 2.3 การอ่าน

#### 2.3.1

ความหมายของการอ่าน

ฉวี

ลักษณะ บุญยะกาญจน์ (2524) ได้รวบรวมคำนิยามการอ่าน ซึ่งนักการศึกษาและผู้เชี่ยวชาญทางภาษาศาสตร์ชาวต่างประเทศได้กล่าวไว้ดังนี้ Hildreth and Thorndike กล่าวว่า การอ่านคือกระบวนการทางสมองที่จะแปลสัญลักษณ์ต่าง ๆ ที่มองเห็นได้ เกิดความคิดความเข้าใจเรื่องที่อ่านได้ตีความแยกแยะตีความหมายก่อนที่จะสรุปเป็นความคิดของตนเอง ส่วน Singh and Gray ได้ให้ความหมายของการอ่านไว้ว่าเป็นการรวบรวมความคิดจากสิ่งพิมพ์ เข้าใจภาษาของผู้เขียนให้เกิดประสบการณ์และทักษะ สร้างมโนภาพขึ้นในใจของผู้อ่าน

ชนิษฐาอาโป (2549) การอ่านเป็นพฤติกรรมการรับสารที่สำคัญไม่ยิ่งหย่อนไปกว่าการฟัง ปัจจุบันมีผู้รู้วิชาการและนักเขียนนำเสนอความรู้ข้อมูลข่าวสารและงานสร้างสรรค์ ตีพิมพ์ ในหนังสือและสิ่งพิมพ์อื่น ๆ มาก นอกจากนี้แล้วข่าวสารสำคัญ ๆ

หลังจากนำเสนอด้วยการพูด หรืออ่านให้ฟังผ่านสื่อต่าง ๆ ส่วนใหญ่จะตีพิมพ์รักษาไว้เป็นหลักฐานแก่ผู้อ่านในชั้นหลังๆ ความสามารถในการอ่านจึงสำคัญและจำเป็นยิ่งต่อการเป็นพลเมืองที่มีคุณภาพในสังคมปัจจุบัน

### 2.3.2 ความสำคัญของการอ่าน

สำนักงานการประถมศึกษา จังหวัดเชียงราย (2543) กล่าวว่าปัจจุบันการศึกษาและความเจริญด้านต่าง ๆ ได้ขยายตัวเพิ่มขึ้นเป็นอันมาก การอ่านจึงมีความสำคัญเพราะเป็นเครื่องมือในการแสวงหาความรู้ ตลอดจนแนวคิดต่าง ๆ ความรู้ส่วนใหญ่ที่จะค้นคว้าได้ด้วยตนเอง มักจะออกมาในรูปของสิ่งพิมพ์ซึ่งต้องอาศัยทักษะทางด้านการอ่านและการเขียน สมเด็จพระเทพรัตนราชสุดาฯ สยามบรมราชกุมารี ได้ทรงบรรยายถึงความสำคัญของการอ่านหนังสือในการประชุมใหญ่สามัญประจำปี พ.ศ. 2530 ของสมาคมห้องสมุดแห่งประเทศไทยไว้ดังนี้

- (1) การอ่านหนังสือทำให้ได้เนื้อหาสาระความรู้มากกว่าการศึกษาค้นคว้าด้วยวิธีอื่น ๆ เช่น การฟัง
- (2) ผู้อ่านสามารถอ่านหนังสือได้โดยไม่ต้องมีการจำกัดเวลาและสถานที่ สามารถนำไปไหนมาไหนได้
- (3) หนังสือเก็บได้นานกว่าสื่ออย่างอื่น ซึ่งมักมีอายุการใช้งานโดยไม่จำกัด
- (4) ผู้อ่านสามารถฝึกการคิด และสร้างจินตนาการได้เองในขณะที่อ่าน
- (5) การอ่านส่งเสริมให้สมองดี มีสมาธินานกว่าและมากกว่าสื่ออย่างอื่น ทั้งนี้เพราะขณะอ่านจิตใจจะต้องมุ่งมั่นอยู่กับข้อความ พินิจพิเคราะห์ข้อความ
- (6) ผู้อ่านเป็นผู้กำหนดการอ่านได้ด้วยตนเอง จะอ่านคร่าว ๆ อ่านละเอียด อ่านซ้ำ หรืออ่านทุกตัวอักษร เป็นไปตามใจของผู้อ่าน หรือจะเลือกอ่านเล่มไหนก็ได้ เพราะหนังสือมีมากสามารถเลือกอ่านเองได้
- (7) หนังสือมีหลากหลายรูปแบบ และมีราคาถูกกว่าสื่ออย่างอื่นจึงทำให้สมองผู้อ่านเปิดกว้างสร้างแนวคิดและทัศนะได้มากกว่า ไม่ยึดติดอยู่กับแนวคิดใด ๆ โดยเฉพาะ
- (8) ผู้อ่านเกิดความคิดเห็นได้ด้วยตนเอง วินิจฉัยเนื้อหาสาระได้ด้วยตนเอง รวมทั้งหนังสือบางเล่มสามารถนำไปปฏิบัติได้ด้วย เมื่อปฏิบัติแล้วก็เกิดผลดี

เสถียร ยอดดี(2554) กล่าวว่าในสมัยโบราณที่ยังไม่มีตัวหนังสือใช้ มนุษย์ได้ใช้วิธีเขียนบันทึกความทรงจำและเรื่องราวต่าง ๆ เป็นรูปภาพไว้ตามฝาผนังในถ้ำ เพื่อเป็นทางออกของอารมณ์ เพื่อเตือนความจำหรือเพื่อบอกเล่าให้ผู้อื่นรับรู้ด้วย แสดงถึงความพยายามและความปรารถนาอันแรงกล้าของมนุษย์ ที่จะถ่ายทอดประสบการณ์ของตนเป็นสัญลักษณ์ที่คงทนต่อกาลเวลา จากภาพเขียนตามผนังถ้ำ ได้วิวัฒนาการมาเป็นภาษาเขียนและหนังสือ ปัจจุบันนี้หนังสือกลายเป็นสิ่ง

ที่สำคัญยิ่งต่อมนุษย์จนอาจกล่าวได้ว่าเป็นปัจจัยอันหนึ่งในการดำรงชีวิตคนที่ไม่รู้หนังสือแม้จะดำรงชีวิตอยู่ได้ก็เป็นชีวิตที่ไม่สมบูรณ์ ไม่มีความเจริญ ไม่สามารถประสบความสำเร็จใด ๆ ในสังคมได้ หนังสือและการอ่านหนังสือจึงมีความสำคัญอย่างยิ่ง

### guitar34(2553)ได้กล่าวถึงความสำคัญของการอ่านดังนี้

(1) การอ่านมีความสำคัญในการพัฒนาคุณภาพชีวิต เพราะการอ่านเป็นปัจจัยสำคัญในการพัฒนาบุคคล ช่วยให้เกิดความงอกงามทางสติปัญญา และมีส่วนผลักดันให้สังคมเจริญก้าวหน้าไปได้เร็วขึ้น

(2) การอ่านทำให้คนฉลาด รู้จักคิด และมีโลกทัศน์กว้าง ยิ่งในปัจจุบันความเจริญทางด้านวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี เป็นยุคข้อมูลข่าวสารที่ไร้พรมแดน มีความรู้ใหม่ๆเกิดขึ้นมากมายที่จะช่วยให้การดำรงชีวิตของมนุษย์สะดวกสบาย มีความปลอดภัยและมีความสุข

(3) การอ่านเป็นสิ่งสำคัญมากและเป็นกิจกรรมที่จำเป็นต้องทำอย่างสม่ำเสมอ เพราะการอ่านได้ดีหรือไม่ดี อ่านช้าหรือเร็ว ย่อมมีผลกระทบโดยตรงต่อประสิทธิภาพและผลสัมฤทธิ์ต่อการเป็นนักอ่านที่มีคุณภาพ

#### 2.3.3 จุดมุ่งหมายของการอ่าน

(1) ในการอ่านบุคคลแต่ละคนจะมีจุดประสงค์ของตนเอง คนที่อ่านข้อความเดียวกันอาจมีจุดประสงค์หรือความคิดต่างกัน โดยทั่วไปจุดประสงค์ของการอ่านมี 3 ประการ คือ(1) การอ่านเพื่อความรู้ ได้แก่ การอ่านหนังสือประเภทตำรา สารคดี วารสาร หนังสือพิมพ์ และข้อความต่างๆ เพื่อให้ทราบเรื่องราวอันเป็นข้อความรู้ หรือเหตุการณ์บ้านเมืองการอ่านเพื่อความรู้เป็นการอ่านที่จำเป็นที่สุดสำหรับครู เพราะความรู้ต่าง ๆ มีการเปลี่ยนแปลงเพิ่มเติมอยู่ทุกขณะ แม้จะได้ศึกษามากจากสถาบันการศึกษาระดับสูง ก็ยังมีสิ่งที่ยังไม่รู้และต้องค้นคว้าเพิ่มเติม ให้ทันต่อความก้าวหน้าของโลกข้อความรู้ต่าง ๆ อาจมิได้ปรากฏชัดเจนในตำรา แต่แทรกอยู่ในหนังสือประเภทต่าง ๆ แม้ในหนังสือประเภทบันเทิงคดีก็จะให้เกร็ดความรู้ควบคู่กับความบันเทิงเสมอ

(2) การอ่านเพื่อความคิดแนวความคิดทางปรัชญา วัฒนธรรม จริยธรรม และความคิดเห็นทั่วไป มักแทรกอยู่ในหนังสือแทบทุกประเภท มีทั้งหนังสือประเภทปรัชญา หรือจริยธรรมโดยตรงเท่านั้น การศึกษาแนวคิดของผู้อื่น เป็นแนวทางการคิดของตนเองและอาจนำมาเป็นแนวปฏิบัติในการดำเนินชีวิตหรือแก้ปัญหาต่าง ๆ ในชีวิตผู้อ่านจะต้องใช้วิจารณญาณในการเลือกนำความคิดที่ได้อ่านมาใช้ให้เป็นประโยชน์ในบางเรื่องผู้อ่านอาจเสนอความคิดโดยยกตัวอย่างคนที่มีความคิดผิดพลาดเพื่อเป็นอุทาหรณ์ให้ผู้อ่านได้ความยั้งคิด เช่น เรื่องพระลอแสดงความรักอันผืนทำนองคลองธรรมจึงต้องประสบเคราะห์กรรมในที่สุดผู้อ่านที่ขาดวิจารณญาณมีความคิดเป็นเรื่องจริง

ใจให้คนทำความผิมนับว่าขาดประโยชน์ทางความคิดที่ควรได้ไปอย่างน่าเสียดายการอ่านประเภทนี้จึงต้องอาศัยการศึกษาและการชี้แนะที่ถูกต้องจากผู้มีประสบการณ์ในการอ่านมากกว่าครูจึงต้องใช้วิจารณ์ญาณในการอ่านเพื่อความคิดของตนเองและเพื่อชี้แนะหรือสนับสนุนนักเรียนให้พัฒนาการอ่านประเภทนี้

(3) การอ่านเพื่อความบันเทิงเป็นการอ่านเพื่อฆ่าเวลา เช่น ระหว่างที่คอยบุคคลที่นัดหมาย คอยเวลารถไฟออก เป็นต้น หรืออ่านหนังสือประเภทบันเทิงคดีในเวลาว่าง บางคนที่มีนิสัยรักการอ่านหากรู้สึกเครียดจากการอ่านหนังสือเพื่อความรู้ อาจอ่านหนังสือประเภทเบาสมองเพื่อการพักผ่อนหนังสือประเภทที่สนองจุดประสงค์ของการอ่านประเภทนี้มีจำนวนมาก เช่น เรื่องสั้น นวนิยาย การ์ตูนวรรณคดีประเภทอารมณ์เป็นต้นจุดประสงค์ในการอ่านทั้ง 3 ประการดังกล่าว อาจรวมอยู่ในการอ่านครั้งเดียวกันก็ได้โดยไม่จำเป็นต้องแยกจากกันอย่างชัดเจน

### 2.3.4 ประโยชน์ของการอ่าน

เย็นใจ เลาหวนิช(2523) การอ่านมีประโยชน์อย่างมากในการดำเนินชีวิตในปัจจุบัน ได้สรุปถึงประโยชน์ของการอ่านในการพัฒนาคุณภาพชีวิต ไว้ดังนี้

#### (1) ในส่วนที่จำเป็นระดับพื้นฐาน

(1.1) การอ่านเป็นการเสริมสร้างชีวิตที่มั่นคงและปลอดภัยได้เพราะการอ่านจะนำมา

(2) ซึ่งความรู้ความเข้าใจในสภาพสังคม เช่น ผู้ที่ประกอบอาชีพในทางธุรกิจ ถ้ามีนิสัยชอบอ่านหนังสือจะทราบความเคลื่อนไหวทาง

(2.1) การอ่านเปิดโอกาสให้คนมีอิสระเสรีภาพตามสิทธิมนุษยชน ไม่ถูกครอบงำในทางความคิดสามารถใช้สิทธิและเสรีภาพของตนเองในการแสดงความคิดเห็นได้ในขอบเขตของกฎหมายและประเพณีของสังคมได้อย่างเหมาะสมผู้ที่อ่านมากย่อมมีโลกทัศน์ที่กว้างขวาง

#### (3) ในส่วนที่จำเป็นต่อการเพิ่มคุณภาพชีวิต

(3.1) การอ่านจะเสริมสร้างจุดมุ่งหมายในชีวิต ทำให้บุคคลสามารถยกระดับคุณภาพชีวิตของตนเองได้

(3.2) การอ่านทำให้เกิดความรู้พื้นฐานเกี่ยวกับตนเอง และสิ่งแวดล้อมที่ตนเองอาศัยจะช่วยให้บุคคลนั้นสามารถปรับตัวได้ดีและกลมกลืนกับสิ่งแวดล้อมที่อยู่รอบตัว

(3.3) การอ่านจะช่วยส่งเสริมการอยู่ร่วมกันโดยสันติ หนังสือที่เหมาะสมกับแต่ละบุคคลจะสนองความต้องการของแต่ละบุคคลทำให้เกิดความสุข

จินตนา ใบกาชุย (2543) การอ่านหนังสือนั้นมีความสำคัญและเป็นประโยชน์ต่อชีวิตคนเราอย่างยิ่ง ได้สรุปบทบรรยายของสมเด็จพระเทพรัตนราชสุดาฯ สยามบรมราชกุมารีถึงความสำคัญของ

การอ่านหนังสือว่า

- (1) การอ่านหนังสือทำให้ได้เนื้อหาสาระความรู้มากกว่าการศึกษาหาความรู้ด้วยวิธีอื่นๆ เช่นการฟัง
- (2) ผู้อ่านสามารถอ่านหนังสือได้โดยไม่มีการจำกัดเวลาและสถานที่ สามารถนำไปไหนมาไหนได้
- (3) หนังสือเก็บได้นานกว่าสื่ออย่างอื่นซึ่งมักมีอายุการใช้งานจำกัด
- (4) ผู้อ่านสามารถฝึกการคิดและสร้างจินตนาการได้เองในขณะที่อ่าน
- (5) การอ่านส่งเสริมให้มีสมองดี มีสมาธินานกว่าและมากกว่าสื่ออย่างอื่น ทั้งนี้ เพราะ ขณะอ่าน จิตใจจะต้องมุ่งมั่นอยู่กับข้อความ พินิจพิเคราะห์ข้อความนั้น ๆ
- (6) ผู้อ่านเป็นผู้กำหนดการอ่านได้ด้วยตนเอง จะอ่านคร่าวๆ อ่านละเอียด อ่านซ้ำ หรืออ่านทุกตัวอักษรเป็นไปตามใจของผู้อ่านหรือจะเลือกอ่านเล่มไหนก็ได้ เพราะหนังสือมีมาก สามารถเลือกอ่านเองได้
- (7) หนังสือมีหลากหลายรูปแบบและราคาถูกกว่าสื่ออย่างอื่น จึงทำให้สมองของผู้อ่านเปิดกว้าง สร้างแนวคิดและทัศนคติได้มากกว่า ทำให้ผู้อ่านไม่ติดยึดอยู่กับแนวคิดใด ๆ โดยเฉพาะ
- (8) ผู้อ่านเกิดความคิดเห็นได้ด้วยตนเองวินิจฉัยเนื้อหาสาระได้ด้วยตนเอง รวมทั้ง หนังสือบางเล่มสามารถนำไปปฏิบัติแล้วเกิดผลดี

## 2.4ระบบพินอิน

### 2.4.1 ความหมายของระบบพินอิน

พินอิน หรือ ฮั่นยฺหวี่พินอิน (汉语拼音; พินอิน: Hànyǔ Pīnyīn: แปลว่า การถอดเสียงภาษาจีน) คือ ระบบในการถ่ายทอดเสียงภาษาจีนมาตรฐานด้วยตัวอักษรโรมัน ความหมายของพินอินคือ "การรวมเสียงเข้าด้วยกัน" โดยนัยก็คือ การเขียนแบบสัทศาสตร์ การสะกด การถ่ายถอดเสียง หรือการทับศัพท์

"Pinyin" หมายถึงสัญลักษณ์หรือตัวอักษรภาษาอังกฤษที่เรานำมาใช้เพื่อการสะกด คำถ้าเทียบเป็นภาษาไทยคงไม่ต่างจากสระและพยัญชนะในบ้านเรา เพียงแต่ว่า "Pinyin" จะไม่นำมาใช้ทั้งในภาษาพูดและเขียน แต่จะใช้เพียงแคในกรณีของการสะกดคำเพื่อออกเสียงเท่านั้น (โรงเรียนสอนภาษาพริตตัน)

拼音(pinyin)หมายถึง ตัวอักษรโรมันที่ใช้ในการกำกับการออกเสียงของภาษาจีน คนไทยที่เรียนภาษาจีนนิยมพูดเป็นคำทับศัพท์คือ พินอิน (pinyin) หรือไม่ก็แปลเป็นสัทอักษร และยังมีบางท่านชอบใช้ภาษาอังกฤษมาเรียก คือ phonetic

#### 2.4.2 ความสำคัญของระบบพินอิน

ก่อนที่จะเริ่มเรียนรู้ภาษาจีน เราคงต้องมาทำความรู้จักกับ "PinYin" หรือ "พินอิน" กัน ก่อน "PinYin" นั้นเป็นตัวช่วยในการออกเสียงอักษรจีนให้ถูกต้อง ซึ่งบางตัวนั้นออกเสียงยาก และยากที่จะใช้ภาษาไทยในการจด ดังนั้นจึงใช้ตัว Phonetics กัน เพราะเป็นตัวอักษรภาษาอังกฤษ ซึ่งผู้เรียนสามารถเข้าใจ และจดจำได้ง่าย และการสอนภาษาจีนนี้ก็จะใช้ "PinYin" ในการกำกับเสียง เพื่อความถูกต้อง (โรงเรียนสอนภาษาพรัตน์)

สรุปความหมาย ระบบพินอินมีความสำคัญในการออกเสียงอักษรจีนให้ถูกต้อง ทำให้ผู้เรียนสามารถเข้าใจและจดจำได้ง่าย

#### 2.4.3 ระบบเสียงภาษาจีน

ระบบเสียงในภาษาจีน (The Chinese Phonetics) ภาษาจีนปัจจุบันในประเทศสาธารณะประชาชนจีนใช้ระบบ Hanyu Pinyin Fangan หรือที่เรียกกันว่าระบบ Pinyin ซึ่งเป็นระบบที่ใช้อักษรโรมันในการถอดเสียงตัวอักษร

ก่อนที่จะเรียนรู้ตัวอักษรที่ใช้แทนเสียง (phonetic symbols) ในระบบ pinyin นักศึกษาควรทราบถึงอวัยวะส่วนต่างๆที่ใช้ในการเปล่งเสียงเสียก่อนเพื่อจะได้ทราบที่มาของเสียงและออกเสียงแต่ละพยางค์ได้อย่างถูกต้อง

#### 2.5 งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

นางสาวจุฑารัตน์ โตแทน. (2552). การวิจัยในชั้นเรียน เรื่อง การแก้ไขปัญหาการออกเสียงพินอินของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 โดยใช้ชุดฝึกทักษะการอ่านออกเสียงพินอิน. โรงเรียนอัสสัมชัญธนบุรี ปี การศึกษา 2552.

ทัศนีย์ ฤทธิ์เดช . (2552) .การอ่านสะกดคำ ในภาษาจีนของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่2 โดยใช้แบบทดสอบทักษะการอ่านพินอินปีการศึกษา 2552

สายฝน วรรณสินธพ .(2554) .ศึกษาปัจจัยที่มีผลต่อการออกเสียง พยัญชนะ สระ และวรรณยุกต์ในภาษาจีนกลางของนักศึกษาสาขาวิชาภาษาจีน และนักศึกษาคณะการแพทย์แผนจีน มหาวิทยาลัยหัวเฉียวเฉลิมพระเกียรติ

พรวิศนุ วีระศรี. (2555) .ปัญหาการออกเสียงวรรณยุกต์ พินอินในภาษาจีน ของนักเรียนมัธยมปลายโรงเรียนลือคา หาดูวารินชำราบ อุบลราชธานีปีการศึกษา 2555

ชาญชัย อาจิณสมภาร. (2540).การพัฒนาชุดเขียนแบบสะกดคำ ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 มหาวิทยาลัยศิลปากร

วัลย์มาศจรัส. (2546). นวัตกรรมการศึกษาชุด แบบฝึกหัด – แบบฝึกทักษะ เพื่อพัฒนาผู้เรียนและการจัดทำผลงานทางวิชาการอาจารย์ และบุคลากรทางการศึกษา(ครูชำนาญการครู

เชี่ยวชาญ และครู เชี่ยวชาญพิเศษ). กรุงเทพฯ: สำนักพิมพ์ธารอักษร.

มะลิ อัจฉริยะ. (2540). การพัฒนาแบบฝึกทักษะสำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3  
วิทยานิพนธ์ การศึกษามหาบัณฑิตบัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยมหาสารคาม

เทพสถิตย์ มะโนรัตน์. (2555). การศึกษาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนโดยใช้แบบฝึกเสริมทักษะ  
แคลคูลัสเรื่อง การหาอนุพันธ์ ของฟังก์ชันพีชคณิต ชั้น ปวส 1/6 วิทยาลัยเทคโนโลยียานยนต์

### บทที่ 3

#### วิธีดำเนินการวิจัย

##### วิธีดำเนินการวิจัย

#### 1. ประชากร/กลุ่มตัวอย่าง

1.1 ประชากร คือ นักเรียนระดับ ปวช 1-2 วิทยาลัยเทคนิคบ้านค่าย อ.หนองละลอก ต.บ้านค่าย จ.ระยอง ปีการศึกษา 2568 จำนวน 398 คน

1.2 กลุ่มตัวอย่าง คือ นักเรียนระดับปวช 1-2 แผนก การโรงแรม,โลจิสติกส์,บัญชี,ค้าปลีก ปวช 1-2 วิทยาลัยเทคนิคบ้านค่าย อ.หนองละลอก ต.บ้านค่าย จ.ระยอง ปีการศึกษา 2568 จำนวน 398 คน

#### 2. เครื่องมือที่ใช้ในงานวิจัย

2.1 ตารางเทียบพญัญชนะไทย - พินอิน

2.2 แบบทดสอบพินอิน

#### 3. วิธีเก็บรวบรวมข้อมูล

ทำการเก็บรวบรวมข้อมูลในการวิจัยระหว่างเรียน โดยการให้ผู้เรียนทำ Pre-test (เขียนตามคำบอก+ฝึกผสมคำศัพท์) หลังจากนั้นเก็บรวบรวมผลคะแนนแบบทดสอบเพื่อนำไปเปรียบเทียบกับคะแนน หลังสอน ตารางเทียบพญัญชนะ สระ วรรณยุกต์ ไทย – พินอิน วันละ 1 ชั่วโมง เป็นเวลา 3 เดือน จากนั้นทำการทดสอบและเก็บรวบรวมผลคะแนนหลังสอน เพื่อเปรียบเทียบคะแนนก่อน - หลังการใช้ตารางเทียบพญัญชนะ สระ วรรณยุกต์ ไทย – พินอิน

#### 4. วิเคราะห์ข้อมูลและสถิติที่ใช้

นำผลคะแนนที่ได้จากการทดสอบก่อนการสอนโดยใช้สื่อทำมือช่วยสอน มาเปรียบเทียบกับผลคะแนนที่ได้หลังจากการใช้สื่อตารางเทียบพญัญชนะ สระ วรรณยุกต์ ไทย – พินอิน

## วิธีดำเนินการวิจัย

ในการวิจัยครั้งนี้วัตถุประสงค์เพื่อศึกษาผลการใช้แบบตารางเทียบพยัญชนะ สระ วรรณยุกต์ไทย – พินอินของนักเรียนระดับชั้น ปวช 1 - 2 ผู้วิจัยมีวิธีการและขั้นตอนการศึกษาดังนี้

1. รูปแบบการวิจัย
2. ตัวแปรที่ศึกษา
3. เครื่องมือที่ใช้ในงานวิจัย
4. การสร้างเครื่องมือที่ใช้ในงานวิจัย
5. สถิติที่ใช้ในงานวิจัย
6. การวิเคราะห์ข้อมูล
7. ระยะเวลาในการทำวิจัย

### 1. รูปแบบการวิจัย

- 1.1 กลุ่มตัวอย่าง นักเรียนระดับ ปวช 1 - 2 จำนวน 389 คน วิทยาลัยเทคนิคบ้านค่าย ตำบลหนองละลอก ตำบลบ้านค่าย จังหวัดระยอง ภาคการศึกษาที่ 1 ปีการศึกษา 2568
- 1.2 ปัญหางานวิจัย ศึกษาข้อมูลเบื้องต้น เกี่ยวกับปัญหาการออกเสียงภาษาระบบสัทอักษรจีน

### 2. ตัวแปรที่ศึกษา

- 2.1 ตัวแปรต้น ได้แก่ แบบทดสอบ, ตารางเทียบพยัญชนะ สระ วรรณยุกต์ไทย – พินอิน
- 2.2 ตัวแปรตาม ได้แก่ ทักษะการอ่านพินอิน

### 3. เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

- 3.1 แบบทดสอบการใช้พินอิน (เขียนตามคำบอก+แบบฝึกหัดประสมคำศัพท์)
- 3.2 ชุดตารางเทียบพยัญชนะ สระ วรรณยุกต์ไทย – พินอิน

### 4. การสร้างเครื่องมือที่ใช้ในงานวิจัย

- 4.1 ขั้นตอนการสร้างชุดตารางเทียบพยัญชนะ สระ วรรณยุกต์ไทย – พินอิน
  1. ศึกษาเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการสร้างแบบฝึกเสริมทักษะการอ่านพินอิน
  2. ดำเนินการสร้างแบบฝึกเสริมทักษะการอ่านพินอิน
  3. นำแบบฝึกเสริมทักษะการอ่านพินอินให้ผู้เชี่ยวชาญ

4. แก้ไขแบบฝึกเสริมทักษะการอ่านพินอินตามที่คุณเชี่ยวชาญได้เสนอแนะและนำมา
5. สร้างแบบทดสอบการอ่านพินอินโดยอิงจากแบบฝึกเสริมทักษะการอ่านพินอินที่สร้าง
6. นำแบบทดลองที่ได้ไปใช้กับนักเรียนระดับ ปวช 1-2 ที่เป็นกลุ่มตัวอย่าง

## 5. สถิติที่ใช้ในการวิจัย

- เก็บข้อมูลคะแนน ผ่านแบบทดสอบและเก็บรวบรวมผลที่ได้ ไปเทียบกับผลหลังจากใช้ชุดตารางเทียบพยัญชนะ สระ วรรณยุกต์ไทย – พินอิน

## 6. การวิเคราะห์ข้อมูล

- วิเคราะห์ผลคะแนนเปรียบเทียบเพื่อนำข้อมูลไปทำการจัดการเรียนการสอนในเทอมถัดไป ติดตามผลการพัฒนาผู้เรียน นำเสนอผู้อำนวยการ หรือ ใช้งานด้านต่าง ๆ
- แบบประเมินพัฒนาการทักษะระบบสัทอักษรจีน โดยการนำคะแนนหลังการใช้ชุดตารางเทียบพยัญชนะ สระ วรรณยุกต์ไทย – พินอิน ไปเทียบกับผลคะแนนก่อนใช้ เพื่อเปรียบเทียบความต่างระหว่างก่อน - หลังการใช้เครื่องมือและตรวจสอบพัฒนาการผู้เรียน

## 7. ระยะเวลาในการทำวิจัย

- ดำเนินการสอน ตามแผนกิจกรรมเป็นเวลา 3 เดือน (ตั้งแต่วันที่ 01 เดือนกรกฎาคม พ.ศ.2568 ถึง วันที่ 12 กันยายน พ.ศ. 2568)

## บทที่ 4

### ผลการวิเคราะห์ข้อมูล

ในการศึกษาครั้งนี้ผู้ศึกษาได้นำข้อมูลจากการใช้ชุดตารางเทียบพยัญชนะ สระ วรรณยุกต์ไทย – พินอินเสริมทักษะการอ่านพินอินของนักเรียนระดับ ปวช ปีที่ 1-2 วิทยาลัยเทคนิคบ้านค่าย จ.ระยอง ที่เป็นกลุ่มตัวอย่าง มาดำเนินการวิเคราะห์ข้อมูลและนำเสนอข้อมูลตามลำดับดังนี้

1. ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนระหว่างก่อนเรียนและหลังเรียนด้วยชุดตารางเทียบพยัญชนะ สระ วรรณยุกต์ไทย – พินอิน ของนักเรียนระดับ ปวช ปีที่ 1-2 วิทยาลัยเทคนิคบ้านค่าย จ.ระยอง

2. ความพึงพอใจของผู้อำนวยการ ที่มีต่อผลการประเมินทักษะสัทอักษรจีนก่อนเรียนและหลังเรียนด้วยชุดตารางเทียบพยัญชนะ สระ วรรณยุกต์ไทย – พินอิน ของนักเรียนระดับ ปวช ปีที่ 1-2 วิทยาลัยเทคนิคบ้านค่าย จ.ระยอง

## บทที่ 5

### สรุปผลการวิจัยและข้อเสนอแนะ

การศึกษาเรื่องศึกษาผลการใช้แบบฝึกพัฒนาการอ่านพินอินของนักเรียนระดับ ปวช ปีที่ 1 - 2 ภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2568 วิทยาลัยเทคนิคบ้านค่าย จ. ระยอง มีวัตถุประสงค์ในการศึกษาวิจัยดังนี้

1. เพื่อพัฒนาประสิทธิภาพของชุดตารางเทียบพยัญชนะ สระ วรรณยุกต์ไทย – พินอิน ของนักเรียนระดับ ปวช ปีที่ 1 - 2 วิทยาลัยเทคนิคบ้านค่าย จ.ระยอง ให้มีประสิทธิภาพเพิ่มมากขึ้น

2. เพื่อศึกษาผลการใช้ชุดตารางเทียบพยัญชนะ สระ วรรณยุกต์ไทย – พินอิน ของนักเรียนระดับ ปวช ปีที่ 1 - 2

2.1 โดยการเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการอ่านพินอิน หลังการเรียนรู้ โดยเทียบกับเกณฑ์ที่กำหนด

2.2 โดยการเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการอ่านพินอิน ก่อนและหลังการเรียนรู้

### สรุปผลการวิจัย

5.1 จำนวนนักเรียนที่ใช้ในการศึกษาผลการใช้ชุดตารางเทียบพยัญชนะ สระ วรรณยุกต์ไทย – พินอิน เป็นนักเรียนระดับ ปวช ปีที่ 1 - 2 วิทยาลัยเทคนิคบ้านค่าย จ.ระยอง ภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2568 จำนวน 389 คน

5.2 ผลการศึกษาการสร้างและพัฒนาชุดตารางเทียบพยัญชนะ สระ วรรณยุกต์ไทย – พินอิน ระดับ ปวช ปีที่ 1 - 2 ภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2568 ในแต่ละขั้นตอนมีดังนี้

จากการศึกษาพบว่า คะแนนเฉลี่ยก่อนเรียนของนักเรียนระดับ ปวช ปีที่ 1 - 2 ด้วยชุดตารางเทียบพยัญชนะ สระ วรรณยุกต์ไทย – พินอิน ระดับชั้น ปีที่ 1 - 2 จำนวน 2 แบบฝึก คะแนนเฉลี่ยหลังเรียนของนักเรียนระดับ ปวช ปีที่ 1 - 2 ด้วยชุดตารางเทียบพยัญชนะ สระ วรรณยุกต์ไทย – พินอิน ระดับชั้น ปีที่ 1 - 2 จำนวน 2 แบบฝึก

### การอภิปรายผล

จากข้อสรุปภาพรวมของผลการวิจัยชุดตารางเทียบพยัญชนะ สระ วรรณยุกต์ไทย – พินอิน ระดับ ปวช ปีที่ 1 - 2 ผลการวัดและประเมินผลภาพรวมนักเรียนระดับ ปวช ปีที่ 1 - 2 ผ่านตามเกณฑ์ที่ได้กำหนดไว้

จากการศึกษาชุดตารางเทียบพยัญชนะ สระ วรรณยุกต์ไทย – พินอิน ระดับชั้น ปวช ปีที่ 1 - 2 มีผลการดำเนินงานผ่านตามเกณฑ์ที่กำหนดไว้ เกี่ยวกับการพัฒนาการอ่านพินอินระดับ ปวช ปีที่ 1 - 2 พบว่านักเรียนมีพัฒนาการด้านการอ่านพินอินเพิ่มมากขึ้นทั้งนี้อาจเป็นเพราะว่า นักเรียนที่เกิดความสับสนระหว่างการออกเสียงวรรณยุกต์ในภาษาไทยและภาษาจีน นักเรียนไม่สามารถอ่านพยัญชนะที่ไม่สามารถเทียบเสียงในภาษาไทยได้ นักเรียนอ่านวรรณยุกต์เสียงเบาเป็นเสียง 4 และมีนักเรียนปัญหาเรื่องการเปลี่ยนเสียงของ

วรรณยุกต์ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของสายฝน วรรณสินธพ (2554) ที่ว่าปัจจัยที่มีผลต่อการออกเสียงพยัญชนะเสียงสระและเสียงวรรณยุกต์ ผลการศึกษาพบว่า

- 1) นักศึกษาวิชาเอกภาษาจีนบางคนไม่สามารถอ่านพยัญชนะที่ไม่สามารถเทียบเสียงในภาษาไทยได้
- 2) นักศึกษาไม่สามารถอ่านสระประสม ที่ออกเสียงลักษณะควบกล้ำได้
- 3) นักศึกษาไม่เข้าใจกฎเกณฑ์การอ่านสัทอักษร pinyin อย่างถ่องแท้จึง ทำให้สับสนในการอ่านสระที่มีการลดรูป
- 4) นักศึกษาอ่านวรรณยุกต์เสียงเบาเป็นเสียง 4 และมีปัญหาเรื่อง การเปลี่ยนเสียงของวรรณยุกต์
- 5) นักศึกษาบางคนจะสับสนระหว่างการอ่านสัทอักษร pinyin กับการอ่านภาษาอังกฤษด้านการสัมผัส

จากที่กล่าวมาเพื่อให้เหมาะกับผู้เรียนและหัวข้อการวิจัยที่ควรศึกษาต่อไปคือการศึกษาเปรียบเทียบนักศึกษาที่ไม่มีพื้นฐานความรู้ภาษาจีนมาก่อนกับนักศึกษาที่มีพื้นฐานความรู้ภาษาจีน(ภาษาถิ่น) เพื่อเปรียบเทียบประสิทธิผลการเรียนรู้ระบบสัทอักษร pinyin อีกทั้งยังศึกษาในด้านการเรียนรู้ของนักศึกษาทั้ง 4 ทักษะคือ ฟัง พูด อ่าน และ เขียน เพื่อพัฒนาการเรียนรู้สัทอักษร pinyin ให้มีประสิทธิภาพ

### ข้อเสนอแนะ

1. ข้อเสนอแนะในการเรียนการสอน
  - 1.1 ในการใช้แบบฝึกทักษะการอ่านพินอิน ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 ประกอบการเรียนการสอน นั้นครูผู้สอนควรชี้แจงถึงจุดมุ่งหมายของการใช้แบบฝึกพัฒนาการอ่านพินอิน ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 ว่าเป็นการช่วยพัฒนาทักษะการอ่านพินอินในภาษาจีน ทั้งช่วยในการจดจำอักษรจีนได้ด้วย
  - 2.1 ครูผู้สอนควรอธิบายวิธีการอ่านออกเสียงพินอิน โดยเน้นคำที่ออกเสียงยากเป็นพิเศษ เพื่อที่นักเรียนเรียนจะได้ฝึกฝน และควรใช้รูปภาพประกอบในการเรียนการสอนเพื่อให้นักเรียนเข้าใจวิธีการออกเสียงที่ถูกต้อง
2. ข้อเสนอแนะในการทำวิจัยครั้งต่อไป
  - 2.1 ควรมีการนำสื่อรูปภาพ เทปการอ่านพินอินมาประกอบการเรียนการสอนเพื่อฝึกทักษะในการฟัง พูด อ่าน เขียน ของนักเรียน
  - 2.2 ควรมีการทำการศึกษาวิจัยในการนำทักษะการอ่านพินอินไปใช้ในการดำเนินชีวิตในปัจจุบัน